

Bruksela, 21 kwietnia 2021 r.
(OR. en)

Międzyinstytucjonalny numer
referencyjny:
2018/0202 (COD)

5532/1/21
REV 1

SOC 36
ECOFIN 60
FSTR 9
COMPET 42
FIN 48
IA 10
CADREFIN 34
CODEC 83
PARLNAT 90

AKTY USTAWODAWCZE I INNE INSTRUMENTY

Dotyczy: Stanowisko Rady w pierwszym czytaniu w sprawie przyjęcia
ROZPORZĄDZENIA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY
w sprawie Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji dla
Zwalnianych Pracowników (EFG) oraz uchylenia rozporządzenia
(UE) nr 1309/2013
- Przyjęte przez Radę w dniu 19 kwietnia 2021 r.

ROZPORZĄDZENIE
PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY (UE) 2021/...

z dnia ...

w sprawie Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji
dla Zwalnianych Pracowników (EFG) oraz uchylecia rozporządzenia (UE) nr 1309/2013

PARLAMENT EUROPEJSKI I RADA UNII EUROPEJSKIEJ,

uwzględniając Traktat o funkcjonowaniu Unii Europejskiej, w szczególności jego art. 175 akapit trzeci,

uwzględniając wniosek Komisji Europejskiej,

po przekazaniu projektu aktu ustawodawczego parlamentom narodowym,

uwzględniając opinię Europejskiego Komitetu Ekonomiczno-Społecznego¹,

uwzględniając opinię Komitetu Regionów²,

stanowiąc zgodnie ze zwykłą procedurą ustawodawczą³,

¹ Dz.U. C 110 z 22.3.2019, s. 82..

² Dz.U. C 86 z 7.3.2019, s. 239. .

³ Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia 16 stycznia 2019 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym) i stanowisko Rady w pierwszym czytaniu z dnia 19 kwietnia 2021 r. (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym). Stanowisko Parlamentu Europejskiego z dnia ... (dotychczas nieopublikowane w Dzienniku Urzędowym).

a także mając na uwadze, co następuje:

- (1) Zasady horyzontalne określone w art. 3 Traktatu o Unii Europejskiej (TUE) oraz w art. 9 i 10 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej (TFUE), w tym zasada pomocniczości i zasada proporcjonalności określone w art. 5 TUE, mają być przestrzegane przy wykonywaniu środków finansowych Unii, z uwzględnieniem Karty praw podstawowych Unii Europejskiej. Zgodnie z art. 8 i 10 TFUE Unia zmierza do zniesienia nierówności oraz wspierania równości kobiet i mężczyzn, a także do zwalczania wszelkiej dyskryminacji ze względu na płeć, rasę lub pochodzenie etniczne, religię lub światopogląd, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną. Przy wykonywaniu środków finansowych Komisja i państwa członkowskie powinny zmierzać do uwzględniania perspektywy płci. Cele środków finansowych Unii powinny być osiągnęte w ramach zrównoważonego rozwoju oraz unijnych celów zachowania, ochrony i poprawy jakości środowiska, zgodnie z art. 11 i art. 191 ust. 1 TFUE, z uwzględnieniem zasady „zanieczyszczający płaci”.

- (2) W dniu 17 listopada 2017 r. Parlament Europejski, Rada i Komisja wspólnie proklamowały Europejski filar praw socjalnych (zwany dalej „filarem”) w odpowiedzi na wyzwania społeczne w Europie. Uwzględniając zmieniające się realia świata pracy, niezbędne jest przygotowanie Unii na bieżące i przyszłe wyzwania związane z globalizacją i cyfryzacją, sprawiając aby wzrost gospodarczy służył włączeniu społecznemu oraz usprawniając polityki zatrudnienia i społeczne. 20 głównych zasad filaru zgrupowano w trzy kategorie: równe szanse i dostęp do zatrudnienia; uczciwe warunki pracy; ochrona socjalna i integracja społeczna. Filar funkcjonuje jako nadrzędne ramy przewodnie Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji dla Zwalnianych Pracowników (EFG) ustanowionego niniejszym rozporządzeniem, pozwalając Unii na wprowadzenie w życie odpowiednich zasad w przypadku istotnych działań restrukturyzacyjnych.
- (3) W dniu 20 czerwca 2017 r. Rada zatwierdziła dokument stanowiący odpowiedź Unii na Agendę ONZ na rzecz zrównoważonego rozwoju 2030. Rada podkreśliła, jak ważne jest osiągnięcie zrównoważonego rozwoju w trzech wymiarach – gospodarczym, społecznym i środowiskowym – w wyważony i zintegrowany sposób. Konieczne jest uwzględnianie zrównoważonego rozwoju w ramach polityki unijnej oraz prowadzenie przez Unię ambitnych polityk, które wykorzystuje ona do sprostania globalnym wyzwaniom. Rada pozytywnie przyjęła komunikat Komisji z dnia 22 listopada 2016 r. pt. „Kolejne kroki w kierunku zrównoważonej przyszłości Europy” jako pierwszy krok w procesie uwzględniania celów zrównoważonego rozwoju ONZ w głównym nurcie polityki i stosowania zrównoważonego rozwoju jako jednej z naczelných zasad kierujących wszystkimi politykami Unii, w tym za pomocą jej instrumentów finansowania.

- (4) W lutym 2018 r. Komisja przyjęła komunikat pt. „Nowe, nowoczesne wieloletnie ramy finansowe dla Unii Europejskiej, która skutecznie realizuje swoje priorytety po 2020 r.”. W komunikacie tym podkreśla się, że budżet Unii służy wyjątkowemu europejskiemu modelowi społecznej gospodarki rynkowej. Niezwykle ważne są poprawa możliwości zatrudnienia oraz zaradzenie wyzwaniom związanym z umiejętnościami, w szczególności związanymi z cyfryzacją, automatyzacją i przejściem w kierunku zasobooszczędnej i zrównoważonej gospodarki, przy zapewnieniu pełnej zgodności z porozumieniem paryskim, przyjętym na mocy Ramowej konwencji Narodów Zjednoczonych w sprawie zmian klimatu (zwanym dalej „porozumieniem paryskim”). Elastyczność budżetowa będzie jedną z podstawowych zasad w wieloletnich ramach finansowych na lata 2021-2027 (zwanym dalej „WRF 2021-2027”) ustanowionych rozporządzeniem Rady (UE, Euratom) 2020/2093¹. Mechanizmy elastyczności pozostaną w mocy, aby umożliwić Unii szybsze reagowanie oraz zapewnić wykorzystywanie zasobów budżetowych tam, gdzie są najpilniej potrzebne.
- (5) W „Białej księdze w sprawie przyszłości Europy” z dnia 1 marca 2017 r. Komisja wyraziła obawy dotyczące ruchów izolacjonistycznych i narastających wątpliwości co do korzyści z otwartego handlu oraz społecznej gospodarki rynkowej Unii w ujęciu ogólnym.

¹ Rozporządzenie Rady (UE, Euratom) 2020/2093 z dnia 17 grudnia 2020 r. określające wieloletnie ramy finansowe na lata 2021–2027 (Dz.U. L 433 I z 22.12.2020, s. 11).

- (6) W „Dokumencie otwierającym debatę w sprawie wykorzystania możliwości płynących z globalizacji” z dnia 10 maja 2017 r. Komisja stwierdziła, że powiązana z handlem globalizacja w połączeniu ze zmianami technologicznymi stanowi główny czynnik zwiększenia popytu na wysoko wykwalifikowanych pracowników oraz zmniejszenia liczby miejsc pracy wymagających niższych kwalifikacji. Uznając zalety bardziej otwartego handlu, Komisja stwierdziła, że należy jednak podjąć odpowiednie środki w celu zaradzenia związanym z nim negatywnym efektom ubocznym. Jako że już teraz korzyści z globalizacji są nierównomiernie rozdzielone pomiędzy społeczeństwa i regiony, wywierając znaczący wpływ na tych, którzy doświadczają negatywnych efektów, istnieje ryzyko, iż zmiany technologiczne i środowiskowe dodatkowo nasilą te efekty. W związku z tym, zgodnie z zasadami solidarności i zrównoważonego rozwoju, konieczne będzie zapewnienie sprawiedliwszego podziału korzyści z globalizacji poprzez pogodzenie wzrostu gospodarczego i postępu technologicznego z odpowiednią ochroną socjalną oraz aktywnym wspieraniem dostępu do możliwości zatrudnienia i prowadzenia działalności na własny rachunek.
- (7) W „Dokumencie otwierającym debatę na temat przyszłości finansów UE” z dnia 28 czerwca 2017 r. Komisja podkreśliła potrzebę zmniejszenia różnic gospodarczych i społecznych zarówno między państwami członkowskimi, jak i w obrębie tych państw oraz stwierdziła, że w związku z tym jednym z kluczowych priorytetów jest inwestowanie w zrównoważony rozwój, równość, włączenie społeczne, kształcenie i szkolenie, a także w zdrowie.

- (8) Globalizacja, zmiany technologiczne i zmiana klimatu prawdopodobnie jeszcze bardziej zwiększą wzajemne powiązania i współzależność między gospodarkami światowymi. Realokacja siły roboczej jest integralną i nieuniknioną częścią takiej zmiany. Jeżeli korzyści płynące ze zmiany mają być sprawiedliwie rozdzielone, oferowanie pomocy zwalnianym pracownikom i osobom zagrożonym zwolnieniem ma ogromne znaczenie. Główne instrumenty Unii mające na celu pomoc pracownikom dotkniętym takimi zmianami to Europejski Fundusz Społeczny Plus (EFS+), który ma zostać ustanowiony rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) .../... i ma oferować pomoc poprzedzającą zmiany, oraz EFG, który ma oferować pomoc w odpowiedzi na zmiany w przypadku istotnych działań restrukturyzacyjnych. Komunikat Komisji pt. „Unijne ramy jakości na rzecz przewidywania zmian i restrukturyzacji” z dnia 13 grudnia 2013 r. to instrument polityki Unii, który określa ramy najlepszych praktyk dotyczących przewidywania restrukturyzacji przedsiębiorstw i postępowania w takich przypadkach. Zapewniają one kompleksowe ramy dotyczące sposobu, w jaki należy się zająć – za pomocą odpowiednich środków polityki – wyzwaniami w zakresie dostosowania gospodarczego i restrukturyzacji gospodarczej oraz ich skutkami społecznymi i wpływem na zatrudnienie. Wezwano w nich również państwa członkowskie do korzystania z unijnego i krajowego finansowania w sposób, który zapewnia skuteczniejsze łagodzenie społecznych skutków restrukturyzacji, zwłaszcza negatywnego wpływu na zatrudnienie.

- (9) Europejski fundusz dostosowania do globalizacji, ustanowiony rozporządzeniem (WE) nr 1927/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady¹ na okres WRF 2007-2013 (zwany dalej „Funduszem”), został utworzony w celu umożliwienia Unii okazania solidarności z pracownikami, którzy stracili pracę w wyniku poważnych zmian strukturalnych w kierunkach światowego handlu, spowodowanych globalizacją.
- (10) Zakres rozporządzenia (WE) nr 1927/2006 został rozszerzony rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 546/2009² w ramach Europejskiego planu naprawy gospodarczej, określonego w komunikacie Komisji z dnia 26 listopada 2008 r., aby objąć nim pracowników, którzy stracili pracę bezpośrednio w wyniku światowego kryzysu finansowego i gospodarczego.

¹ Rozporządzenie (WE) nr 1927/2006 Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 grudnia 2006 r. ustanawiające Europejski fundusz dostosowania do globalizacji (Dz.U. L 406 z 30.12.2006, s. 1).

² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (WE) nr 546/2009 z dnia 18 czerwca 2009 r. zmieniające rozporządzenie (WE) nr 1927/2006 ustanawiające Europejski fundusz dostosowania do globalizacji (Dz.U. L 167 z 29.6.2009, s. 26).

- (11) Na okres obowiązywania WRF 2014-2020, rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1309/2013¹ rozszerzono zakres Funduszu, tak by obejmował on przypadki zwolnień wynikające nie tylko z poważnych zakłóceń gospodarczych spowodowanych dalszym trwaniem światowego kryzysu finansowego i gospodarczego, uwzględnione w rozporządzeniu (WE) nr 546/2009, ale również wynikające z ewentualnego nowego światowego kryzysu finansowego i gospodarczego. Ponadto rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046² (zwanym dalej „rozporządzeniem finansowym”) zmienione zostało rozporządzenie (UE) nr 1309/2013 w celu wprowadzenia, między innymi, przepisów pozwalających Funduszowi na objęcie, w drodze wyjątku, wniosków zbiorowych dotyczących małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP) położonych w jednym regionie i działających w innych sektorach gospodarczych według klasyfikacji NACE Rev. 2 na poziomie działów, w przypadku gdy państwo członkowskie składające wniosek wykaże, że w regionie tym funkcjonują głównie lub wyłącznie MŚP.

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 1309/2013 z dnia 17 grudnia 2013 r. w sprawie Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji (2014–2020) i uchylenia rozporządzenia (WE) nr 1927/2006 (OJ L 347 z 20.12.2013, s. 855).

² Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) 2018/1046 z dnia 18 lipca 2018 r. w sprawie zasad finansowych mających zastosowanie do budżetu ogólnego Unii, zmieniające rozporządzenia (UE) nr 1296/2013, (UE) nr 1301/2013, (UE) nr 1303/2013, (UE) nr 1304/2013, (UE) nr 1309/2013, (UE) nr 1316/2013, (UE) nr 223/2014 i (UE) nr 283/2014 oraz decyzję nr 541/2014/UE, a także uchylające rozporządzenie (UE, Euratom) nr 966/2012 (Dz.U. L 193 z 30.7.2018, s. 1).

- (12) W związku z możliwością wystąpienia Zjednoczonego Królestwa z Unii bez umowy o wystąpieniu rozporządzenie (UE) nr 1309/2013 zostało zmienione rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1796¹ w celu doprecyzowania, że zwolnienia wynikające z takiego wystąpienia wchodzą w zakres Funduszu. Ze względu na wystąpienie Zjednoczonego Królestwa z Unii z umową o wystąpieniu rozporządzenie to nie miało zastosowania.

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2019/1796 z dnia 24 października 2019 r. zmieniające rozporządzenie (UE) nr 1309/2013 w sprawie Europejskiego Funduszu Dostosowania do Globalizacji (2014–2020) (Dz.U. L 279 I z 31.10.2019, s. 4).

- (13) Komisja przeprowadziła ocenę śródkresową Funduszu służącą przeanalizowaniu sposobu i zakresu, w jakich zrealizowane zostały jego cele. Fundusz okazał się skuteczny, gdyż osiągnięto wyższy poziom reintegracji zwalnianych pracowników niż w poprzednim okresie programowania. Ocena wykazała również, że Fundusz wytworzył unijną wartość dodaną. Dotyczy to w szczególności jego efektów ilościowych, co oznacza, że wsparcie z Funduszu nie tylko zwiększyło liczbę i różnorodność świadczonych usług, lecz również poziom intensywności tych usług. Ponadto interwencje Funduszu były silnie wyeksponowane i bezpośrednio pokazywały opinii publicznej unijną wartość dodaną. Zidentyfikowano jednak kilka wyzwań. Procedurę uruchomienia uznano za zbyt długą. Ponadto liczne państwa członkowskie zgłosiły problemy związane z przeprowadzeniem szeroko zakrojonej analizy okoliczności zdarzenia, które spowodowało zwolnienia. Podstawowym powodem, dla którego państwa członkowskie były zniechęcone do wnioskowania o wsparcie z Funduszu, były problemy w zakresie zdolności finansowych i instytucjonalnych. Mogło to być spowodowane brakiem personelu: obecnie państwa członkowskie mogą poprosić o pomoc techniczną tylko w przypadkach, gdy realizują wsparcie z Funduszu. Ponieważ do zwolnień może dojść niespodziewanie, ważne jest zapewnienie, aby państwa członkowskie były gotowe niezwłocznie zareagować i mogły złożyć wniosek bez opóźnień. Ponadto w niektórych państwach członkowskich konieczne wydaje się wzmożenie starań na rzecz budowania zdolności instytucjonalnych w celu zapewnienia sprawnej i skutecznej realizacji działań w przypadkach interwencji z EFG. Ponadto próg na poziomie 500 zlikwidowanych miejsc pracy był krytykowany jako zbyt wysoki, zwłaszcza w regionach słabo zaludnionych.

- (14) Rola EFG jako elastycznego funduszu udzielającego pracownikom, którzy stracili pracę w wyniku działań restrukturyzacyjnych na dużą skalę, wsparcia oraz pomocy w jak najszybszym znalezieniu innej pracy, jest wciąż znacząca. Unia powinna dalej zapewniać konkretne jednorazowe wsparcie w celu ułatwienia reintegracji zwalnianych pracowników, prowadzącej do godnego i trwałego zatrudnienia w obszarach, sektorach, na terytoriach lub rynkach pracy odczuwających wstrząs spowodowany poważnymi zakłóceniami gospodarczymi. Biorąc pod uwagę oddziaływanie i wzajemne skutki otwartego handlu oraz zmian w sytuacji gospodarczej i finansowej, takich jak asymetryczne wstrząsy gospodarcze, zmiany technologiczne, cyfryzacja, znaczące zmiany w stosunkach handlowych Unii lub w strukturze rynku wewnętrznego, jak również innych czynników, w tym przejścia na gospodarkę niskoemisyjną, oraz uwzględniając fakt, że wskazanie jednego konkretnego czynnika będącego przyczyną zwolnień jest coraz trudniejsze, podstawą uruchomienia EFG powinien być wyłącznie znaczący wpływ działania restrukturyzacyjnego. Biorąc pod uwagę cel EFG, jakim jest zapewnianie wsparcia w sytuacjach nadzwyczajnych w uzupełnieniu pomocy oferowanej przez EFS +, która poprzedza zmiany, EFG powinien pozostać elastycznym i szczególnym instrumentem poza pułapami budżetowymi przewidzianymi w WRF, jak określono w komunikacie Komisji pt. „Nowoczesny budżet dla Unii, która chroni, wspiera i broni Wieloletnie ramy finansowe na lata 2021–2027” z dnia 2 maja 2018 r. oraz załączniku do tego komunikatu.

- (15) Aby zachować europejski charakter EFG, wniosek o wsparcie powinien być składany w przypadkach, gdy istotne działanie restrukturyzacyjne ma znaczący wpływ na lokalną lub regionalną gospodarkę. Wpływ taki powinien być identyfikowany na podstawie minimalnej liczby zwolnień w danym okresie odniesienia. Uwzględniając ustalenia z oceny śródkresowej, próg należy ustalić na poziomie 200 zwolnień w okresie odniesienia wynoszącym cztery miesiące (lub sześć miesięcy w przypadkach sektorowych). Zważywszy że fale zwolnień w różnych sektorach w tym samym regionie mają równie znaczący wpływ na lokalny rynek pracy, składanie wniosków regionalnych również powinno być możliwe. W odniesieniu do niewielkich rynków pracy, takich jak małe państwa członkowskie lub regiony oddalone, w tym regiony najbardziej oddalone, o których mowa w art. 349 TFUE, lub w wyjątkowych okolicznościach powinno być możliwe składanie wniosków w przypadku mniejszej liczby zwolnień. Zasadniczo państwa członkowskie nie powinny składać wniosków o pomoc z EFG później niż 12 tygodni po zakończeniu okresu odniesienia. Jednakże, aby uniknąć luki w finansowaniu ze względu na fakt, że niniejsze rozporządzenie wejdzie w życie po 1 stycznia 2021 r., oraz w celu zapewnienia pewności prawa termin ten powinien zostać zawieszony na okres od dnia 1 stycznia 2021 r. do dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia.

- (16) EFG, jako fundusz utworzony z myślą o istotnych działaniach restrukturyzacyjnych, nie powinien być uruchamiany w przypadku zwolnień w sektorze publicznym, które są konsekwencją cięć budżetowych. EFG powinien jednak móc wspierać pracowników zwalnianych z przedsiębiorstw działających na rynku konkurencyjnym, które dostarczają towary lub świadczą usługi publicznie finansowanym podmiotom dotkniętym cięciami budżetowymi. EFG powinien mieć również możliwość wspierania osób prowadzących działalność na własny rachunek, które zaprzestały prowadzenia takiej działalności w wyniku cięć budżetowych.
- (17) Aby wyrazić solidarność Unii z osobami bezrobotnymi, stopa współfinansowania z EFG, jako funduszu następczego, powinna być dostosowana do najwyższej stopy współfinansowania z EFS+, jako funduszu proaktywnego, w zainteresowanym państwie członkowskim, ale w żadnym przypadku stopa ta nie powinna być niższa niż 60 %.
- (18) Część budżetu Unii przydzielona na EFG powinna być wykonywana przez Komisję w ramach zarządzania dzielonego z państwami członkowskimi w rozumieniu rozporządzenia finansowego. W związku z tym, wdrażając EFG w ramach zarządzania dzielonego, Komisja i państwa członkowskie powinny przestrzegać zasad, o których mowa w rozporządzeniu finansowym, takich jak należyte zarządzanie finansami, przejrzystość oraz niedyskryminacja.

- (19) Europejskie Centrum Monitorowania Zmian, mające siedzibę w Europejskiej Fundacji na rzecz Poprawy Warunków Życia i Pracy w Dublinie, wspomaga Komisję oraz państwa członkowskie w analizach jakościowych i ilościowych, aby pomóc im w ocenianiu tendencji w zakresie globalizacji, zmian technologicznych i środowiskowych, restrukturyzacji oraz wykorzystaniu EFG. Aktualizowane codziennie Europejskie Obserwatorium Restrukturyzacji monitoruje zgłoszenia dotyczące działań restrukturyzacyjnych na dużą skalę w całej Unii, w oparciu o sieć korespondentów krajowych. Mogłoby to pomóc w identyfikacji potencjalnych przypadków wymagających interwencji na wczesnym etapie.
- (20) Zwalnianym pracownikom i osobom prowadzącym działalność na własny rachunek, które zaprzestały prowadzenia takiej działalności, powinien przysługiwać równy dostęp do EFG niezależnie od rodzaju ich umowy o pracę lub stosunku pracy. Na potrzeby niniejszego rozporządzenia zwalnianych pracowników oraz osoby prowadzące działalność na własny rachunek, które zaprzestały prowadzenia takiej działalności, należy zatem traktować jak możliwych beneficjentów EFG.

- (21) Wkłady finansowe z EFG powinny być nakierowane przede wszystkim na instrumenty aktywnej polityki rynku pracy i zindywidualizowane usługi, mające na celu szybką reintegrację beneficjentów prowadzącą do godnego i trwałego zatrudnienia w obrębie ich pierwotnego sektora działalności lub poza nim, przygotowując ich jednocześnie na bardziej zieloną i bardziej cyfrową gospodarkę europejską. Wsparcie powinno również mieć na celu promowanie prowadzenia działalności na własny rachunek i tworzenia przedsiębiorstw, w tym poprzez zakładanie spółdzielni. Instrumenty powinny odzwierciedlać przewidywane potrzeby lokalnego lub regionalnego rynku pracy. W stosownych przypadkach należy jednak również wspierać mobilność zwalnianych pracowników, aby pomóc im w znalezieniu nowego zatrudnienia w innym miejscu. Przedmiotem szczególnej uwagi powinno być upowszechnianie umiejętności wymaganych w epoce cyfrowej oraz, w stosownych przypadkach, przewyciężanie stereotypów płci w zatrudnieniu. Zamieszczanie świadczeń pieniężnych w skoordynowanych pakietach zindywidualizowanych usług powinno być ograniczone. Instrumenty wspierane z EFG nie powinny zastępować biernych środków ochrony socjalnej. Można zachęcać pracodawców, by – oprócz zapewniania instrumentów, do których są zobowiązani na mocy prawa krajowego lub układów zbiorowych – uczestniczyli w krajowym współfinansowaniu instrumentów wspieranych z EFG.

- (22) Podczas wdrażania i opracowywania skoordynowanego pakietu zindywidualizowanych usług mających na celu ułatwienie reintegracji beneficjentów objętych pomocą, państwa członkowskie powinny uwzględniać cele agendy cyfrowej i strategii jednolitego rynku cyfrowego. Szczególną uwagę należy zwrócić na lukę płacową między kobietami a mężczyznami w sektorach technologii informacyjno-komunikacyjnych (ICT) oraz nauk przyrodniczych, technologii, inżynierii i matematyki (STEM) przez promowanie przechodzenia kobiet do tych sektorów w drodze nabywania przez nie nowych kwalifikacji zawodowych i przekwalifikowania. Podczas wdrażania i opracowywania skoordynowanego pakietu zindywidualizowanych usług państwa członkowskie powinny dążyć do zwiększenia udziału mniej reprezentowanej płci, przyczyniając się w ten sposób do zmniejszenia luki płacowej i luki emerytalnej między kobietami a mężczyznami.
- (23) Zważywszy że cyfrowa transformacja gospodarki wymaga pewnego poziomu kompetencji cyfrowych wśród pracowników, upowszechnianie umiejętności wymaganych w epoce cyfrowej powinno być uważane za element przekrojowy każdego oferowanego skoordynowanego pakietu zindywidualizowanych usług.

- (24) Opracowując instrumenty aktywnej polityki rynku pracy państwa członkowskie powinny preferować te instrumenty, które znacząco przyczyniają się do zwiększenia szans beneficjentów na zatrudnienie. Państwa członkowskie powinny dążyć do reintegracji prowadzącej do trwałego zatrudnienia jak największej liczby beneficjentów objętych tymi instrumentami, jak najszybciej w terminie sześciu miesięcy od zakończenia okresu realizacji. Podczas opracowywania skoordynowanego pakietu zindywidualizowanych usług należy uwzględnić, w stosownych przypadkach, przyczyny zwolnień oraz przewidywać przyszłe perspektywy rynku pracy i wymagane umiejętności. Skoordynowany pakiet zindywidualizowanych usług powinien być zgodny z przejściem w kierunku zasobooszczędnej i zrównoważonej gospodarki.
- (25) Opracowując instrumenty aktywnej polityki rynku pracy państwa członkowskie powinny zwrócić szczególną uwagę na beneficjentów znajdujących się w niekorzystnej sytuacji, w tym na osoby z niepełnosprawnościami, osoby opiekujące się bliskimi krewnymi, młode i starsze osoby bezrobotne, osoby o niskim poziomie kwalifikacji oraz pochodzące ze środowisk migracyjnych i osoby zagrożone ubóstwem, ze względu na to, że grupy te mają szczególne trudności z ponownym wejściem na rynek pracy. Niemniej jednak przy wdrażaniu EFG powinno się respektować i promować zasady równości płci i niedyskryminacji, które należą do podstawowych wartości Unii i są zapisane w filarze.

- (26) W celu skutecznego i szybkiego wspierania beneficjentów państwa członkowskie powinny dołożyć wszelkich starań, aby składać kompletne wnioski o przyznanie wkładu finansowego z EFG. W przypadku gdy Komisja zażąda dalszych informacji do przeprowadzenia oceny wniosku, powinien zostać wyznaczony termin na dostarczenie takich informacji. Zarówno państwa członkowskie, jak i instytucje Unii powinny dążyć do jak najszybszego rozpatrywania wniosków.
- (27) W interesie beneficjentów i organów odpowiedzialnych za realizację instrumentów państwo członkowskie składające wniosek powinno informować wszystkie podmioty uczestniczące w procedurze wnioskowej o postępach dotyczących tego wniosku, a także – w miarę możliwości – powinno zapewniać zaangażowanie tych podmiotów podczas realizacji instrumentów.
- (28) Zgodnie z zasadą należytego zarządzania finansami wkłady finansowe z EFG nie powinny zastępować środków wsparcia, które są dostępne dla beneficjentów w ramach funduszy Unii lub innych polityk lub programów unijnych, lecz w miarę możliwości powinny te środki uzupełniać.

- (29) Należy ustanowić przepisy szczególne w zakresie działań informacyjnych i komunikacyjnych dotyczących przypadków interwencji z EFG i wyników EFG. Państwa członkowskie i zainteresowane strony w ramach EFG powinny zwiększać świadomość na temat osiągnięć uzyskanych dzięki unijnemu finansowaniu, informując o nich opinię publiczną. Działania związane z przejrzystością i komunikacją mają podstawowe znaczenie dla eksponowania działań Unii w terenie i powinny opierać się na rzetelnych i aktualnych informacjach. Z myślą o promowaniu EFG i wykazaniu jego wartości dodanej w ramach budżetu Unii opracowane przez państwa członkowskie materiały związane z komunikacją i eksponowaniem powinny być udostępniane instytucjom, organom lub agencjom Unii na ich wniosek. W związku z tym Unii należy udzielić nieodpłatnej, niewyłącznej i nieodwołalnej licencji na korzystanie z takich materiałów oraz wszelkich wcześniej istniejących praw związanych z taką licencją.
- (30) W celu ułatwienia wykonania niniejszego rozporządzenia wydatki powinny kwalifikować się do uzyskania wkładu finansowego z EFG od dnia, w którym państwo członkowskie rozpoczyna świadczenie zindywidualizowanych usług, albo od dnia, w którym państwo członkowskie ponosi wydatki administracyjne związane z wdrożeniem EFG.
- (31) Aby pokryć powstające potrzeby, przede wszystkim w pierwszych miesiącach każdego roku, kiedy dokonywanie przesunięć środków z innych linii budżetowych jest szczególnie utrudnione, w rocznej procedurze budżetowej należy udostępnić odpowiednią kwotę środków na płatności w linii budżetowej dotyczącej EFG.

- (32) Ramy budżetowe EFG określono w WRF 2021-2027 oraz w porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 16 grudnia 2020 r. między Parlamentem Europejskim, Radą Unii Europejskiej i Komisją Europejską w sprawie dyscypliny budżetowej, współpracy w kwestiach budżetowych i należytego zarządzania finansami oraz w sprawie nowych zasobów własnych, w tym również harmonogramu wprowadzania nowych zasobów własnych¹.
- (33) W interesie beneficjentów pomoc powinna być udostępniana jak najszybciej i najefektywniej. Państwa członkowskie oraz instytucje Unii uczestniczące w procesie podejmowania decyzji dotyczących EFG powinny dołożyć wszelkich starań w celu ograniczenia czasu rozpatrywania wniosków oraz uproszczenia procedur, aby zapewnić sprawne i szybkie przyjmowanie decyzji w sprawie uruchomienia EFG.
- (34) MŚP stanowią trzon unijnej gospodarki. Dlatego też promowanie przedsiębiorczości i wspieranie MŚP ma kluczowe znaczenie dla zapewniania wzrostu gospodarczego, innowacji, tworzenia miejsc pracy i integracji społecznej. Unia aktywnie promuje przedsiębiorczość, zachęcając do zakładania własnej działalności gospodarczej. W przypadku istotnych działań restrukturyzacyjnych powinna istnieć możliwość udzielenia pomocy zwalnianym pracownikom w rozpoczęciu własnej działalności gospodarczej. W razie zamknięcia przedsiębiorstwa powinna również istnieć możliwość udzielenia pomocy zwalnianym pracownikom w przejmowaniu części lub całości działalności byłego pracodawcy.

¹ Dz.U. L 433 I z 22.12.2020, s. 28.

- (35) Do celów przejrzystości i informacji państwa członkowskie powinny ujawniać w sprawozdaniach końcowych szczegółowe informacje dotyczące pomocy państwa lub finansowania unijnego, które przedsiębiorstwo dokonujące zwolnień pracowników otrzymało w ciągu pięciu lat poprzedzających sprawozdanie. Wymóg ten nie powinien jednak mieć zastosowania do mikroprzedsiębiorstw lub MŚP, w szczególności przedsiębiorstw typu start-up i scale-up, aby uniknąć nieproporcjonalnych obciążeń administracyjnych dla państw członkowskich, szczególnie w przypadku sektorowych wniosków o udzielenie wsparcia z EFG obejmujących więcej niż jedno mikroprzedsiębiorstwo lub MŚP.
- (36) Zgodnie z pkt 22 i 23 porozumienia międzyinstytucjonalnego z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa¹ EFG powinien być przedmiotem ewaluacji na podstawie informacji zgromadzonych zgodnie ze szczególnymi wymogami dotyczącymi monitorowania, przy czym należy unikać obciążeń administracyjnych, w szczególności dla państw członkowskich, a także nadmiernej regulacji. Wymogi te powinny, w stosownych przypadkach, obejmować mierzalne wskaźniki stanowiące podstawę ewaluacji skutków EFG w praktyce.
- (37) W celu umożliwienia sprawowania kontroli politycznej przez Parlament Europejski oraz stałego monitorowania przez Komisję rezultatów uzyskanych dzięki pomocy z EFG zainteresowane państwa członkowskie powinny złożyć sprawozdanie końcowe z wdrożenia EFG.
- (38) Państwa członkowskie powinny wspierać Komisję w przeprowadzaniu ewaluacji, dostarczając odpowiednich danych, którymi dysponują.

¹ Dz.U. L 123 z 12.5.2016, s. 1.

- (39) W celu ułatwienia przyszłych ewaluacji należy przeprowadzić ankietę dla beneficjentów każdorazowo po realizacji wkładu finansowego z EFG. Ankieta dla beneficjentów powinna być otwarta dla uczestników przez co najmniej cztery tygodnie i powinna zostać rozpoczęta w szóstym miesiącu po zakończeniu okresu realizacji. Państwa członkowskie powinny pomagać Komisji w przeprowadzaniu ankiety dla beneficjentów, zachęcając beneficjentów do udziału w niej poprzez wysłanie zaproszenia do udziału i co najmniej jednego przypomnienia. Państwa członkowskie powinny poinformować Komisję o staraniach podjętych w celu skontaktowania się z beneficjentami. Komisja powinna wykorzystywać zgromadzone dane do celów ewaluacji. Aby zapewnić porównywalność poszczególnych przypadków, Komisja powinna opracować – w ścisłej współpracy z państwami członkowskimi – wzór ankiety dla beneficjentów i zapewnić jej tłumaczenie na wszystkie języki urzędowe instytucji Unii.
- (40) Stosownie do celu, jakim jest eliminowanie nierówności i promowanie równości mężczyzn i kobiet, analizy i sprawozdania dotyczące EFG powinny zawierać informacje segregowane według kryterium płci.
- (41) W załączniku do niniejszego rozporządzenia należy określić wykaz wskaźników służących do monitorowania wykorzystania EFG oraz, w szczególności, postępów w realizacji jego celów. W razie potrzeby Komisja może przedłożyć wniosek ustawodawczy w celu zmiany tych wskaźników.

- (42) Państwa członkowskie powinny pozostać odpowiedzialne za realizację wkładu finansowego oraz za zarządzanie działaniami wspieranymi przez finansowanie unijne i ich kontrolowanie, zgodnie z odpowiednimi przepisami rozporządzenia finansowego. Państwa członkowskie powinny uzasadnić sposób wykorzystania wkładu finansowego otrzymanego z EFG. Z uwagi na krótki okres realizacji działań w ramach EFG obowiązki sprawozdawcze powinny odzwierciedlać szczególny charakter tych działań.

- (43) Państwa członkowskie powinny zapobiegać nieprawidłowościom, w tym nadużyciom finansowym, jakich dopuszczają się beneficjenci, a także je wykrywać i skutecznie się nimi zajmować. Ponadto, zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013¹, rozporządzeniami Rady (WE, Euratom) nr 2988/95² oraz (Euratom, WE) nr 2185/96³ Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) jest uprawniony do prowadzenia dochodzeń administracyjnych, w tym kontroli na miejscu i inspekcji, w celu ustalenia, czy miały miejsce nadużycia finansowe, korupcja lub wszelka inna nielegalna działalność na szkodę interesów finansowych Unii. Zgodnie z rozporządzeniem Rady (UE) 2017/1939⁴ Prokuratura Europejska (EPPO) jest uprawniona do prowadzenia postępowań przygotowawczych oraz wnoszenia i popierania oskarżeń w sprawie przestępstw naruszających interesy finansowe Unii, jak przewidziano w dyrektywie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1371⁵.

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE, Euratom) nr 883/2013 z dnia 11 września 2013 r. dotyczące dochodzeń prowadzonych przez Europejski Urząd ds. Zwalczania Nadużyć Finansowych (OLAF) oraz uchylające rozporządzenie (WE) nr 1073/1999 Parlamentu Europejskiego i Rady i rozporządzenie Rady (Euratom) nr 1074/1999 (Dz.U. L 248 z 18.9.2013, s. 1).

² Rozporządzenie Rady (WE, Euratom) nr 2988/95 z dnia 18 grudnia 1995 r. w sprawie ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich (Dz.U. L 312 z 23.12.1995, s. 1).

³ Rozporządzenie Rady (Euratom, WE) nr 2185/96 z dnia 11 listopada 1996 r. w sprawie kontroli na miejscu oraz inspekcji przeprowadzanych przez Komisję w celu ochrony interesów finansowych Wspólnot Europejskich przed nadużyciami finansowymi i innymi nieprawidłowościami (Dz.U. L 292 z 15.11.1996, s. 2).

⁴ Rozporządzenie Rady (UE) 2017/1939 z dnia 12 października 2017 r. wdrażające wzmocnioną współpracę w zakresie ustanowienia Prokuratury Europejskiej (Dz.U. L 283 z 31.10.2017, s. 1).

⁵ Dyrektywa Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2017/1371 z dnia 5 lipca 2017 r. w sprawie zwalczania za pośrednictwem prawa karnego nadużyć na szkodę interesów finansowych Unii (Dz.U. L 198 z 28.7.2017, s. 29).

Państwa członkowskie powinny podjąć niezbędne działania w celu zapewnienia, aby każda osoba lub podmiot, które otrzymują środki finansowe Unii, w pełni współpracowały w celu ochrony interesów finansowych Unii, przyznały Komisji, OLAF, Trybunałowi Obrachunkowemu oraz, w przypadku państw członkowskich, które uczestniczą we wzmocnionej współpracy na mocy rozporządzenia (UE) 2017/1939, EPPO niezbędne prawa i dostęp, a także zapewniały, aby wszelkie osoby trzecie uczestniczące w wykonywaniu środków finansowych Unii przyznały tym organom równoważne prawa. Państwa członkowskie powinny zgłaszać Komisji wykryte nieprawidłowości, w tym nadużycia finansowe, oraz wszelkie działania następne, które podjęły w odniesieniu do tych nieprawidłowości oraz w odniesieniu do dochodzeń prowadzonych przez OLAF. Państwa członkowskie powinny współpracować z Komisją, OLAF, Trybunałem Obrachunkowym oraz, w stosownych przypadkach, EPPO, zgodnie z art. 63 ust. 2 akapit pierwszy lit. d) rozporządzenia finansowego we wszystkich kwestiach dotyczących podejrzewanych lub stwierdzonych nadużyć finansowych.

- (44) Aby wzmocnić ochronę budżetu Unii, Komisja powinna udostępnić zintegrowany i interoperacyjny system do celów informowania i monitorowania, w tym jednolite narzędzie eksploracji danych i punktowej analizy ryzyka, służące do uzyskiwania dostępu do odpowiednich danych i ich analizowania; Komisja powinna zachęcać do korzystania z tego systemu z myślą o jego powszechnym zastosowaniu przez państwa członkowskie.

- (45) Rozporządzenie finansowe określa zasady wykonania budżetu Unii, w tym zasady dotyczące dotacji, nagród, zamówień, zarządzania pośredniego, instrumentów finansowych, gwarancji budżetowych, pomocy finansowej oraz zwrotu kosztów poniesionych przez ekspertów zewnętrznych. Zasady przyjęte na podstawie art. 322 TFUE obejmują również ogólny system warunkowości służący ochronie budżetu Unii.
- (46) By odzwierciedlić znaczenie przeciwdziałania zmianie klimatu zgodnie z zobowiązaniami Unii na rzecz realizacji porozumienia paryskiego i celów zrównoważonego rozwoju, działania podejmowane na podstawie niniejszego rozporządzenia powinny przyczyniać się do osiągnięcia celu, jakim jest przeznaczanie 30 % wydatków z budżetu Unii na wsparcie celów klimatycznych oraz ambicji przeznaczania na ochronę różnorodności biologicznej 7,5 % wydatków z budżetu Unii w 2024 r. oraz 10 % tych wydatków w latach 2026 i 2027, przy uwzględnieniu faktu, że cele klimatyczne i cele dotyczące różnorodności biologicznej częściowo się pokrywają.

- (47) W celu umożliwienia lepszego monitorowania wykorzystania EFG, należy przekazać Komisji uprawnienia do przyjmowania aktów zgodnie z art. 290 TFUE w celu uzupełnienia niniejszego rozporządzenia poprzez określenie kryteriów stosowanych do stwierdzania przypadków nieprawidłowości podlegających zgłoszeniu oraz danych, które państwa członkowskie mają dostarczać do celów zapobiegania nieprawidłowościom, w tym nadużyciom finansowym, ich wykrywania i korygowania oraz odzyskiwania kwot nienależnie wypłaconych wraz z odsetkami za zwłokę. Szczególnie ważne jest, aby w czasie prac przygotowawczych Komisja prowadziła stosowne konsultacje, w tym na poziomie ekspertów, oraz aby konsultacje te prowadzone były zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa. W szczególności, aby zapewnić Parlamentowi Europejskiemu i Radzie udział na równych zasadach w przygotowaniu aktów delegowanych, instytucje te otrzymują wszelkie dokumenty w tym samym czasie co eksperci państw członkowskich, a eksperci tych instytucji mogą systematycznie brać udział w posiedzeniach grup eksperckich Komisji zajmujących się przygotowaniem aktów delegowanych.

- (48) W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego rozporządzenia w odniesieniu do przeprowadzania ankiet dla beneficjentów oraz formatu stosowanego do zgłaszania nieprawidłowości należy powierzyć Komisji uprawnienia wykonawcze. Uprawnienia te powinny być wykonywane zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011¹.
- (49) Ponieważ cele niniejszego rozporządzenia nie mogą zostać osiągnięte w sposób wystarczający przez państwa członkowskie, natomiast ze względu na ich rozmiary i skutki możliwe jest ich lepsze osiągnięcie na poziomie Unii, może ona podjąć działania zgodnie z zasadą pomocniczości określoną w art. 5 TUE. Zgodnie z zasadą proporcjonalności określoną w tym artykule niniejsze rozporządzenie nie wykracza poza to, co jest konieczne do osiągnięcia tych celów.

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 182/2011 z dnia 16 lutego 2011 r. ustanawiające przepisy i zasady ogólne dotyczące trybu kontroli przez państwa członkowskie wykonywania uprawnień wykonawczych przez Komisję (Dz.U. L 55 z 28.2.2011, s. 13).

- (50) Aby zapewnić ciągłość udzielania wsparcia w odpowiednim obszarze polityki oraz umożliwić wdrażanie od początku obowiązywania WRF 2021–2027, należy przewidzieć przepis, zgodnie z którym niniejsze rozporządzenie stosuje się od początku roku budżetowego 2021. Komisja powinna jednak rozpocząć procedurę budżetową dopiero po wejściu w życie niniejszego rozporządzenia.
- (51) Należy zatem uchylić rozporządzenie (UE) nr 1309/2013,

PRZYJMUJĄ NINIEJSZE ROZPORZĄDZENIE:

Artykuł 1
Przedmiot i zakres stosowania

1. W niniejszym rozporządzeniu ustanawia się Europejski Fundusz Dostosowania do Globalizacji dla Zwalnianych Pracowników (zwany dalej „EFG”) na okres obowiązywania WRF 2021–2027.

W niniejszym rozporządzeniu określono cele EFG, formy finansowania unijnego, a także zasady dotyczące jego zapewniania, w tym w odniesieniu do wniosków państw członkowskich o przyznanie wkładu finansowego z EFG na instrumenty skierowane do beneficjentów, o których mowa w art. 6.

2. Zgodnie z art. 4 EFG udziela wsparcia zwalnianym pracownikom oraz osobom prowadzącym działalność na własny rachunek, które zaprzestały prowadzenia takiej działalności, w trakcie istotnych działań restrukturyzacyjnych.

Artykuł 2
Misja i cele

1. EFG wspiera transformacje społeczno-gospodarcze będące wynikiem globalizacji oraz zmian technologicznych i środowiskowych, pomagając zwalnianym pracownikom oraz osobom, które zaprzestały prowadzenia działalności na własny rachunek, w dostosowaniu się do zmian strukturalnych. EFG jest funduszem kryzysowym, który działa w odpowiedzi na zmiany. W związku z tym EFG przyczynia się do realizacji zasad określonych w Europejskim filarze praw socjalnych oraz wzmacnia spójność społeczną i gospodarczą między regionami i państwami członkowskimi.

2. Celami EFG są okazywanie solidarności oraz wspieranie godnego i trwałego zatrudnienia w Unii przez udzielanie pomocy w przypadku istotnych działań restrukturyzacyjnych, w szczególności spowodowanych wyzwaniami związanymi z globalizacją, takimi jak zmiany we wzorcach światowej wymiany handlowej, spory handlowe, znaczące zmiany w stosunkach handlowych Unii lub strukturze rynku wewnętrznego i kryzysy finansowe lub gospodarcze oraz przejście na gospodarkę niskoemisyjną, bądź będących konsekwencją cyfryzacji lub automatyzacji. EFG wspiera beneficjentów w jak najszybszym powrocie do godnego i trwałego zatrudnienia. Szczególny nacisk kładzie się na instrumenty, które pomagają grupom znajdującym się w najbardziej niekorzystnej sytuacji.

Artykuł 3

Definicje

Do celów niniejszego rozporządzenia stosuje się następujące definicje:

- 1) „zwalniany pracownik” oznacza pracownika – bez względu na rodzaj i czas trwania jego stosunku pracy – którego umowa o pracę lub stosunek pracy zostały przedwcześnie zakończone w wyniku zwolnienia lub którego umowa o pracę lub stosunek pracy nie zostały przedłużone, z przyczyn ekonomicznych;
- 2) „osoba prowadząca działalność na własny rachunek” oznacza osobę fizyczną zatrudniającą mniej niż dziesięciu pracowników;

- 3) „beneficjent” oznacza osobę fizyczną uczestniczącą w instrumentach współfinansowanych z EFG;
- 4) „nieprawidłowość” oznacza naruszenie mającego zastosowanie prawa, wynikające z działania lub zaniechania podmiotu gospodarczego uczestniczącego we wdrażaniu EFG, które ma lub miałoby szkodliwy wpływ na budżet Unii poprzez obciążenie go nieuzasadnionymi wydatkami;
- 5) „okres realizacji” oznacza okres rozpoczynający się w dniach, o których mowa w art. 8 ust. 7 lit. j), i kończący się 24 miesiące od dnia wejścia w życie decyzji w sprawie przyznania wkładu finansowego zgodnie z art. 15 ust. 2.

Artykuł 4

Kryteria interwencji

1. Państwa członkowskie mogą wnioskować o przyznanie wkładu finansowego z EFG na instrumenty skierowane do zwalnianych pracowników i osób prowadzących działalność na własny rachunek zgodnie z zasadami określonymi w niniejszym artykule.
2. W przypadku istotnych działań restrukturyzacyjnych wkład finansowy z EFG jest przyznawany, gdy zachodzi jedna z następujących okoliczności:
 - a) zaprzestanie działalności przez co najmniej 200 zwalnianych pracowników lub osób prowadzących działalność na własny rachunek w czteromiesięcznym okresie odniesienia, w przedsiębiorstwie w państwie członkowskim, łącznie z przypadkami, gdy to zaprzestanie działalności dotyczy dostawców tego przedsiębiorstwa lub producentów znajdujących się poniżej w łańcuchu dostaw;

- b) zaprzestanie działalności przez co najmniej 200 zwalnianych pracowników lub osób prowadzących działalność na własny rachunek w sześciomiesięcznym okresie odniesienia, w szczególności w MŚP, w przypadku gdy wszystkie te osoby działają w tym samym sektorze gospodarki według klasyfikacji NACE Rev. 2 na poziomie działów i są zlokalizowane w jednym regionie lub w dwóch sąsiadujących ze sobą regionach na poziomie NUTS 2 lub w więcej niż dwóch sąsiadujących regionach na poziomie NUTS 2, pod warunkiem że liczba pracowników lub osób prowadzących działalność na własny rachunek, których dotyczy zaprzestanie działalności, wynosi co najmniej 200 w dwóch regionach łącznie;
- c) zaprzestanie działalności przez co najmniej 200 zwalnianych pracowników lub osób prowadzących działalność na własny rachunek w czteromiesięcznym okresie odniesienia, w szczególności w MŚP, w przypadku gdy wszystkie te osoby działają w tych samych lub różnych sektorach gospodarki według klasyfikacji NACE Rev. 2 na poziomie działów i są zlokalizowane w tym samym regionie na poziomie NUTS 2.

3. Na niewielkich rynkach pracy, w szczególności w odniesieniu do wniosków dotyczących MŚP, w przypadku, gdy jest to należycie uzasadnione przez państwo członkowskie składające wniosek, wniosek o przyznanie wkładu finansowego na podstawie niniejszego artykułu uznaje się za dopuszczalny, nawet gdy kryteria określone w ust. 2 nie są całkowicie spełnione, pod warunkiem że zwolnienia mają poważny wpływ na zatrudnienie i gospodarkę lokalną, regionalną lub krajową. W takich przypadkach państwo członkowskie składające wniosek wskazuje, które z kryteriów interwencji określonych w ust. 2 nie są całkowicie spełnione.

4. W wyjątkowych okolicznościach ust. 3 stosuje się także do rynków pracy innych niż niewielkie rynki pracy. Łączna kwota wkładów finansowych w takich przypadkach nie może przekroczyć 15 % rocznego pułapu EFG.
5. EFG nie może zostać uruchomiony w przypadku gdy pracownicy sektora publicznego zostali zwolnieni w wyniku cięć budżetowych podjętych przez państwo członkowskie.

Artykuł 5

Obliczanie liczby zwolnień i przypadków zaprzestania działalności

Państwo członkowskie składające wniosek wskazuje metodę wykorzystaną do obliczania do celów art. 4 liczby zwalnianych pracowników i osób prowadzących działalność na własny rachunek według stanu na co najmniej jeden z następujących dni:

- a) dzień, w którym pracodawca notyfikował na piśmie właściwemu organowi władzy publicznej zamiar zwolnienia grupowego zgodnie z art. 3 ust. 1 dyrektywy Rady 98/59/WE¹;
- b) dzień indywidualnego zawiadomienia pracownika przez pracodawcę o zwolnieniu lub wypowiedzenia zawartej z pracownikiem umowy o pracę lub stosunku pracy;

¹ Dyrektywa Rady 98/59/WE z dnia 20 lipca 1998 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do zwolnień grupowych (Dz.U. L 225 z 12.8.1998, s. 16).

- c) dzień faktycznego rozwiązania lub wygaśnięcia umowy o pracę lub stosunku pracy;
- d) dzień zakończenia okresu skierowania pracownika do przedsiębiorstwa użytkownika;
- e) w przypadku osoby prowadzącej działalność na własny rachunek – dzień zaprzestania działalności, zgodnie z krajowymi przepisami ustawowymi lub administracyjnymi.

W przypadku, o którym mowa w akapicie pierwszym lit. a) niniejszego artykułu, państwo członkowskie składające wniosek przekazuje Komisji, przed dokonaniem przez nią oceny, dodatkowe informacje na temat faktycznej liczby zwolnień dokonanych zgodnie z art. 4.

Artykuł 6

Kwalifikujący się beneficjenci

Państwo członkowskie składające wniosek może, zgodnie z art. 7, świadczyć na rzecz kwalifikujących się beneficjentów współfinansowany przez EFG skoordynowany pakiet zindywidualizowanych usług (zwany dalej „skoordynowanym pakietem”). Do takich kwalifikujących się beneficjentów mogą należeć:

- a) zwalniani pracownicy i osoby prowadzące działalność na własny rachunek, które zaprzestały prowadzenia takiej działalności, określani zgodnie z art. 5, w okresach odniesienia przewidzianych w art. 4 ust. 1–4;

- b) zwalniani pracownicy i osoby prowadzące działalność na własny rachunek, które zaprzestały prowadzenia takiej działalności, określone zgodnie z art. 5, poza okresem odniesienia przewidzianym w art. 4, a mianowicie sześć miesięcy przed rozpoczęciem okresu odniesienia lub między końcem okresu odniesienia a ostatnim dniem przed datą dokonania oceny przez Komisję.

Pracowników i osoby prowadzące działalność na własny rachunek, o których mowa w akapicie pierwszym lit. b), uznaje się za kwalifikujących się beneficjentów, pod warunkiem że można ustalić wyraźny związek przyczynowy ze zdarzeniem, które spowodowało zwolnienia w okresie odniesienia.

Artykuł 7

Instrumenty kwalifikowalne

1. Wkład finansowy z EFG może zostać przyznany na instrumenty aktywnej polityki rynku pracy, które stanowią część skoordynowanego pakietu, mające na celu ułatwienie reintegracji beneficjentów objętych pomocą, w szczególności tych spośród nich, którzy znajdują się w najbardziej niekorzystnej sytuacji, z myślą o ich zatrudnieniu lub podjęciu przez nich działalności na własny rachunek.
2. Z uwagi na znaczenie umiejętności wymaganych w cyfrowej epoce przemysłowej i w zasobooszczędnej gospodarce, upowszechnianie takich umiejętności jest uważane za element przekrojowy przy opracowywaniu skoordynowanych pakietów. Potrzeby w zakresie szkoleń i ich poziom dostosowywane są do kwalifikacji i umiejętności każdego beneficjenta.

Skoordynowany pakiet może zawierać:

- a) zindywidualizowane szkolenia, w tym umożliwiające zmianę kwalifikacji, dotyczące między innymi umiejętności w zakresie technologii informacyjno-komunikacyjnych oraz innych umiejętności wymaganych w epoce cyfrowej, poświadczanie zdobytej wiedzy i umiejętności, usługi w zakresie indywidualnej pomocy w poszukiwaniu pracy oraz działania na rzecz grup docelowych, poradnictwo zawodowe, usługi doradcze, mentoring, zwolnienia monitorowane, promowanie przedsiębiorczości, pomoc w zakresie prowadzenia działalności na własny rachunek, uruchamiania działalności gospodarczej i, w przypadku przejmowania działalności przez pracowników oraz działania w zakresie współpracy;
- b) specjalne ograniczone w czasie instrumenty, takie jak dodatki na poszukiwanie pracy, skierowane do pracodawców zachęty do zatrudniania, dodatki na koszty przeniesienia, świadczenia z tytułu opieki nad dzieckiem, dodatki szkoleniowe, dodatki na koszty utrzymania oraz świadczenia dla opiekunów.

Koszty instrumentów, o których mowa w akapicie drugim lit. b), nie mogą przekraczać 35 % łącznych kosztów skoordynowanego pakietu.

Koszty inwestycji w przypadku działalności na własny rachunek, uruchamiania działalności gospodarczej lub przejmowania działalności przez pracowników nie mogą przekraczać 22 000 EUR na beneficjenta.

Podczas opracowywania skoordynowanego pakietu należy przewidywać przyszłe prognozy sytuacji na rynku pracy i wymagane umiejętności. Skoordynowany pakiet musi być zgodny z przejściem na zasobooszczędną i zrównoważoną gospodarkę, koncentrować się na upowszechnianiu umiejętności wymaganych w cyfrowej epoce przemysłowej oraz uwzględniać popyt na lokalnym rynku pracy.

3. Następujące instrumenty nie kwalifikują się do uzyskania wkładu finansowego z EFG:
- a) specjalne ograniczone w czasie instrumenty, o których mowa w ust. 2 akapit drugi lit. b), jeżeli instrumenty te nie są uzależnione od aktywnego udziału beneficjentów objętych pomocą w poszukiwaniu pracy lub działaniach szkoleniowych;
 - b) instrumenty, za które odpowiedzialne są przedsiębiorstwa na mocy prawa krajowego lub układów zbiorowych.

Instrumenty wspierane z EFG nie zastępują biernych środków ochrony socjalnej.

4. Skoordynowany pakiet jest sporządzany w konsultacji z beneficjentami objętymi pomocą, ich przedstawicielami lub z partnerami społecznymi, stosownie do okoliczności.
5. Z inicjatywy państwa członkowskiego składającego wniosek wkład finansowy z EFG może zostać przyznany na działania przygotowawcze, działania w zakresie zarządzania, działania informacyjne i promocyjne oraz działania w zakresie kontroli i sprawozdawczości.

Artykuł 8

Wnioski

1. Państwo członkowskie składające wniosek składa wniosek o przyznanie wkładu finansowego z EFG do Komisji w terminie 12 tygodni od dnia, w którym spełnione zostały kryteria określone w art. 4 ust. 2, 3 lub 4.

2. Termin, o którym mowa w ust. 1, ulega zawieszeniu między dniem 1 stycznia 2021 r. a dniem ... [dzień wejścia w życie niniejszego rozporządzenia].
3. Jeżeli państwo członkowskie składające wniosek o to się zwróci, Komisja udziela wskazówek w trakcie całej procedury wnioskowej.
4. W terminie 10 dni roboczych od dnia złożenia wniosku lub, w stosownym przypadku, w terminie 10 dni roboczych od dnia otrzymania przez Komisję tłumaczenia wniosku, w zależności od tego, co nastąpi później, Komisja potwierdza otrzymanie wniosku i zwraca się do państwa członkowskiego składającego wniosek o przekazanie dodatkowych informacji wymaganych przez nią do oceny wniosku.
5. W przypadku gdy Komisja zwraca się o przekazanie dodatkowych informacji, państwo członkowskie udziela odpowiedzi w terminie 15 dni roboczych od dnia zwrócenia się przez Komisję o takie informacje. Na wniosek państwa członkowskiego składającego wniosek Komisja przedłuża ten termin o 10 dni roboczych. Takie wnioski o przedłużenie terminu muszą być należycie uzasadnione.
6. Na podstawie informacji przekazanych przez państwo członkowskie składające wniosek Komisja dokonuje oceny zgodności wniosku z warunkami przyznania wkładu finansowego w terminie 50 dni roboczych od otrzymania kompletnego wniosku lub, w stosownych przypadkach, tłumaczenia wniosku.

W przypadku gdy Komisja nie jest w stanie dotrzymać tego terminu, przed jego upływem informuje o tym państwo członkowskie składające wniosek, wyjaśniając przyczyny opóźnienia i wyznaczając nowy termin dokonania oceny. Nowy termin nie może przypadać później niż 20 dni roboczych po terminie, o którym mowa w akapicie pierwszym.

7. Wniosek zawiera następujące informacje:

- a) szacowaną liczbę zwolnień zgodnie z art. 5, a także metodę ich obliczania;
- b) jeżeli przedsiębiorstwo dokonujące zwolnień kontynuowało działalność po dokonaniu zwolnień, potwierdzenie, że wypełniło wszystkie obowiązki prawne dotyczące tych zwolnień i odpowiednio zadbało o swoich pracowników;
- c) wyjaśnienie, w jakim stopniu uwzględniono zalecenia określone w unijnych ramach jakości na rzecz przewidywania zmian i restrukturyzacji oraz w jaki sposób skoordynowany pakiet uzupełnia działania finansowane z innych unijnych lub krajowych środków finansowych, w tym informacje dotyczące instrumentów obowiązkowych na mocy prawa krajowego lub układów zbiorowych dotyczących danych przedsiębiorstw dokonujących zwolnień oraz informacje dotyczące działań już podjętych przez państwa członkowskie w celu udzielenia pomocy zwalnianym pracownikom;
- d) krótki opis zdarzeń, które doprowadziły do zwolnienia pracowników;

- e) w stosownych przypadkach, dane identyfikacyjne przedsiębiorstw dokonujących zwolnień, dostawców lub producentów oraz sektorów znajdujących się poniżej w łańcuchu dostaw;
- f) szacunkowa struktura objętych pomocą beneficjentów w podziale na płeć, grupę wiekową i poziom wykształcenia, wykorzystywana do opracowania skoordynowanego pakietu;
- g) spodziewany wpływ zwolnień na gospodarkę i zatrudnienie w wymiarze lokalnym, regionalnym lub krajowym;
- h) szczegółowy opis skoordynowanego pakietu i związanych z nim wydatków, w tym w szczególności instrumenty wspierające inicjatywy dotyczące zatrudnienia podejmowane na rzecz beneficjentów znajdujących się w niekorzystnej sytuacji oraz młodych i starszych beneficjentów;
- i) szacunkowy budżet w odniesieniu do każdego elementu skoordynowanego pakietu na rzecz beneficjentów objętych pomocą oraz do działań przygotowawczych, działań w zakresie zarządzania, działań informacyjnych i promocyjnych, a także działań w zakresie kontroli i sprawozdawczości;
- j) dni, w których rozpoczęto lub planuje się rozpoczęcie świadczenia skoordynowanego pakietu dla beneficjentów objętych pomocą oraz działań wdrażających EFG, zgodnie z art. 7;

- k) procedury stosowane do celów konsultacji z beneficjentami objętymi pomocą lub ich przedstawicielami lub partnerami społecznymi, a także z władzami lokalnymi i regionalnymi lub innymi odpowiednimi zainteresowanymi stronami, stosownie do okoliczności;
- l) oświadczenie, zgodnie z którym wsparcie z EFG będące przedmiotem wniosku jest zgodne z unijnymi przepisami proceduralnymi i materialnymi w zakresie pomocy państwa, a także oświadczenie wyjaśniające powody, dla których skoordynowany pakiet nie zastępuje instrumentów, za które na mocy prawa krajowego lub układów zbiorowych odpowiedzialni są pracodawcy;
- m) źródła krajowego finansowania w formie płatności zaliczkowej lub współfinansowania krajowego oraz innego współfinansowania, w stosownych przypadkach.

Artykuł 9

Komplementarność, zgodność i koordynacja

1. Wkład finansowy z EFG nie zastępuje instrumentów, za które na mocy prawa krajowego lub układów zbiorowych odpowiedzialni są pracodawcy.
2. Wsparcie dla beneficjentów objętych pomocą uzupełnia instrumenty państw członkowskich na poziomie krajowym, regionalnym i lokalnym, w tym takie instrumenty, które także otrzymują inne wsparcie finansowe z budżetu Unii, zgodnie z zaleceniami określonymi w unijnych ramach jakości na rzecz przewidywania zmian i restrukturyzacji.

3. Wkład finansowy z EFG jest ograniczony do tego, co jest niezbędne, aby zapewnić tymczasowe, jednorazowe wsparcie dla beneficjentów objętych pomocą. Instrumenty otrzymujące wsparcie z EFG muszą być zgodne z prawem Unii i prawem krajowym, w tym z przepisami w zakresie pomocy państwa.
4. Komisja i państwo członkowskie składające wniosek zapewniają, zgodnie z ich zakresami odpowiedzialności, koordynację pomocy pochodzącej z innego wsparcia finansowego udzielanego z budżetu Unii.
5. Państwo członkowskie składające wniosek zapewnia, by konkretne instrumenty, które otrzymują wkład finansowy z EFG, nie otrzymywały innego wsparcia finansowego z budżetu Unii.

Artykuł 10

Równość mężczyzn i kobiet oraz niedyskryminacja

Komisja i państwa członkowskie zapewniają, by równość mężczyzn i kobiet oraz uwzględnianie problematyki płci stanowiły integralną część okresu realizacji i były promowane przez cały okres realizacji.

Komisja i państwa członkowskie podejmują wszelkie odpowiednie kroki, aby zapobiec dyskryminacji ze względu na płeć, tożsamość płciową, rasę lub pochodzenie etniczne, religię lub przekonania, niepełnosprawność, wiek lub orientację seksualną, w zakresie dostępu do wkładu finansowego z EFG i podczas poszczególnych etapów okresu realizacji.

Artykuł 11

Pomoc techniczna z inicjatywy Komisji

1. Z inicjatywy Komisji maksymalnie 0,5 % rocznego pułapu EFG można przeznaczyć na wydatki techniczne i administracyjne związane z jego wdrożeniem, takie jak działania przygotowawcze, działania w zakresie monitorowania, kontroli, audytu i ewaluacji, jak również gromadzenie danych, w tym dotyczące instytucjonalnych systemów informatycznych, działania komunikacyjne i działania na rzecz lepszego eksponowania EFG jako funduszu lub w odniesieniu do konkretnych projektów oraz inne środki pomocy technicznej. Takie środki mogą obejmować przyszłe i wcześniejsze okresy programowania.
2. Z zastrzeżeniem pułapu określonego w ust. 1 niniejszego artykułu Komisja przedkłada wniosek w sprawie przesunięcia środków na pomoc techniczną do odpowiednich linii budżetowych zgodnie z art. 31 rozporządzenia finansowego.
3. Komisja wdraża pomoc techniczną z własnej inicjatywy w ramach zarządzania bezpośredniego lub pośredniego zgodnie z art. 62 ust. 1 akapit pierwszy lit. a) i c) rozporządzenia finansowego.

W przypadku gdy Komisja wdraża pomoc techniczną w ramach zarządzania pośredniego zapewnia przejrzystą procedurę w celu wyznaczenia strony trzeciej odpowiedzialnej za realizację zadań powierzonych jej zgodnie z rozporządzeniem finansowym. Informuje ona Parlament Europejski i Radę, jak również opinię publiczną, o podwykonawcach wybranych do tego celu.

4. Pomoc techniczna Komisji obejmuje dostarczanie państwom członkowskim informacji i wskazówek dotyczących wykorzystywania, monitorowania i ewaluacji EFG. Komisja dostarcza również partnerom społecznym na poziomie unijnym i krajowym informacji, wraz z jasnymi wskazówkami, na temat wykorzystywania EFG. Udzielanie wskazówek może również obejmować tworzenie grup zadaniowych w przypadkach poważnych zakłóceń gospodarczych w państwie członkowskim.

Artykuł 12

Informacja, komunikacja i promocja

1. Państwa członkowskie podają informacje o pochodzeniu finansowania unijnego i zapewniają jego wyeksponowanie oraz podkreślają unijną wartość dodaną interwencji, dostarczając spójnych, skutecznych i ukierunkowanych informacji przeznaczonych dla różnych grup odbiorców, w tym ukierunkowanych informacji dla beneficjentów, władz lokalnych i regionalnych, partnerów społecznych, mediów i opinii publicznej.

Państwa członkowskie wykorzystują symbol UE zgodnie z załącznikiem IX do rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady ustanawiającego wspólne przepisy dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego Plus, Funduszu Spójności, Funduszu na rzecz Sprawiedliwej Transformacji i Europejskiego Funduszu Morskiego, Rybackiego i Akwakultury, a także przepisy finansowe na potrzeby tych funduszy oraz na potrzeby Funduszu Azylu, Migracji i Integracji, Funduszu Bezpieczeństwa Wewnętrznego i Instrumentu Wsparcia Finansowego na rzecz Zarządzania Granicami i Polityki Wizowej (zwanego dalej „rozporządzeniem w sprawie wspólnych przepisów na lata 2021-2027”) wraz ze zwykłym oświadczeniem o źródłach finansowania „współfinansowano przez Unię Europejską”.

2. Komisja prowadzi i regularnie uaktualnia stronę internetową dostępną we wszystkich językach urzędowych instytucji Unii, zawierającą aktualne informacje na temat EFG, wskazówki dotyczące składania wniosków, przykłady instrumentów kwalifikowalnych i regularnie aktualizowany wykaz punktów kontaktowych w państwach członkowskich, jak również informacje dotyczące przyjętych i odrzuconych wniosków, a także roli Parlamentu Europejskiego i Rady w procedurze budżetowej.
3. Komisja wspiera szerokie upowszechnianie istniejących najlepszych praktyk oraz prowadzi działania informacyjne i komunikacyjne w celu zwiększenia świadomości obywateli Unii i pracowników unijnych, w tym osób mających trudności z dostępem do informacji, na temat EFG.

Państwa członkowskie zapewniają, by materiały związane z komunikacją i eksponowaniem były udostępniane na wniosek instytucjom, organom lub agencjom Unii i aby Unii udzielano nieodpłatnej, niewyłącznej i nieodwołalnej licencji na korzystanie z takich materiałów oraz wcześniej istniejących praw związanych z taką licencją, w celu promocji EFG lub w związku ze sprawozdawczością na temat wykorzystania budżetu Unii. Obowiązek ten nie stanowi wymogu dla państw członkowskich do poniesienia znacznych dodatkowych kosztów ani znacznego obciążenia administracyjnego.

Licencja przyznaje Unii prawa określone w załączniku I.

4. Zasoby przeznaczone na działania komunikacyjne na podstawie niniejszego rozporządzenia przyczyniają się również do zapewniania komunikacji instytucjonalnej na temat priorytetów politycznych Unii, pod warunkiem że takie priorytety są powiązane z celami określonymi w art. 2.

Artykuł 13

Ustalenie wkładu finansowego

1. Na podstawie oceny przeprowadzonej zgodnie z art. 8, uwzględniając w szczególności liczbę beneficjentów objętych pomocą, zaproponowane instrumenty i szacunkowe koszty, Komisja ocenia i proponuje kwotę ewentualnego wkładu finansowego z EFG, który może zostać przyznany w granicach dostępnych zasobów. Komisja dokonuje oceny i przedkłada wniosek w terminie określonym w art. 8 ust. 6.

2. Stopa współfinansowania z EFG w odniesieniu do oferowanych instrumentów odpowiada najwyższej stopie współfinansowania z EFS+ w danym państwie członkowskim zgodnie z art. 112 ust. 3 rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów na lata 2021-2027, lub 60 %, w zależności od tego, która z tych wartości jest wyższa.
3. Jeżeli na podstawie oceny przeprowadzonej zgodnie z art. 8 Komisja uzna, że spełnione są warunki przyznania wkładu finansowego na mocy niniejszego rozporządzenia, niezwłocznie rozpoczyna procedurę określoną w art. 15.
4. Jeżeli na podstawie oceny przeprowadzonej zgodnie z art. 8 Komisja uzna, że warunki przyznania wkładu finansowego na mocy niniejszego rozporządzenia nie zostały spełnione, niezwłocznie powiadamia o tym państwo członkowskie składające wniosek, Parlament Europejski i Radę.

Artykuł 14

Okres kwalifikowalności

1. Wydatki kwalifikują się do uzyskania wkładu finansowego z EFG, począwszy od dni określonych we wniosku zgodnie z art. 8 ust. 7 lit. j), w których zainteresowane państwo członkowskie rozpoczęło lub planuje rozpocząć świadczenie skoordynowanego pakietu na rzecz beneficjentów objętych pomocą lub od dnia, w którym państwo członkowskie poniosło wydatki administracyjne na wdrażanie EFG zgodnie z art. 7 ust. 1 i 5.

2. Państwo członkowskie rozpoczyna realizację instrumentów kwalifikowalnych określonych w art. 8 bez zbędnej zwłoki i przeprowadza te instrumenty jak najszybciej, a w każdym przypadku w terminie 24 miesięcy od dnia wejścia w życie decyzji w sprawie przyznania wkładu finansowego.
3. W przypadku gdy beneficjent rozpoczyna kształcenie lub szkolenie trwające co najmniej dwa lata, wydatki związane z tym kursem kwalifikują się do uzyskania współfinansowania z EFG do dnia, w którym upływa termin przedstawienia sprawozdania końcowego, o którym mowa w art. 20 ust. 1, pod warunkiem że wydatki te zostały poniesione przed tym dniem.
4. Wydatki, o których mowa art. 7 ust. 5, kwalifikują się do uzyskania współfinansowania z EFG do dnia, w którym upływa termin przedstawienia sprawozdania końcowego zgodnie z art. 20 ust. 1.

Artykuł 15

Procedura budżetowa i wykonanie

1. W przypadku gdy Komisja uzna, że warunki przyznania wkładu finansowego z EFG zostały spełnione, przedkłada wniosek w sprawie uruchomienia EFG Parlamentowi Europejskiemu i Radzie. Decyzja w sprawie uruchomienia EFG podejmowana jest wspólnie przez Parlament Europejski i Radę w terminie sześciu tygodni od przedłożenia im wniosku Komisji.

Równocześnie z przedłożeniem wniosku dotyczącego decyzji w sprawie uruchomienia EFG Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie wniosek w sprawie przesunięcia środków do odpowiednich linii budżetowych.

Przesunięcia związane z EFG dokonywane są zgodnie z art. 31 rozporządzenia finansowego.

2. Komisja przyjmuje decyzję w sprawie przyznania wkładu finansowego, który wchodzi w życie w dniu powiadomienia Komisji o zatwierdzeniu przesunięcia budżetowego przez Parlament Europejski i Radę.

Decyzja ta stanowi decyzję w sprawie finansowania w rozumieniu art. 110 rozporządzenia finansowego.

3. Wniosek dotyczący decyzji w sprawie uruchomienia EFG zgodnie z ust. 1 zawiera:
 - a) ocenę przeprowadzoną zgodnie z art. 8 ust. 6 wraz ze streszczeniem informacji, na których oparta jest ta ocena; oraz
 - b) uzasadnienie kwot zaproponowanych zgodnie z art. 13 ust. 1.

Artykuł 16

Niewystarczające środki finansowe

Na zasadzie odstępstwa od terminów określonych w art. 8 i 15, w wyjątkowych przypadkach i pod warunkiem że pozostałe środki na zobowiązania dostępne w ramach EFG nie są wystarczające do pokrycia kwoty pomocy, która jest niezbędna zgodnie z wnioskiem Komisji, Komisja może wstrzymać się z przedłożeniem wniosku w sprawie uruchomienia EFG i stosownego wniosku w sprawie przesunięcia budżetowego do czasu udostępnienia środków na zobowiązania w kolejnym roku. Roczny pułap budżetowy EFG musi być zachowany w każdych okolicznościach.

Artykuł 17

Płatności i wykorzystanie wkładu finansowego

1. Komisja wypłaca zainteresowanemu państwu członkowskiemu wkład finansowy w formie pojedynczej płatności zaliczkowej w wysokości 100 % co do zasady w terminie 15 dni roboczych od wejścia w życie decyzji w sprawie przyznania wkładu finansowego zgodnie z art. 15 ust. 2. Płatność zaliczkowa jest rozliczana po przedłożeniu przez państwo członkowskie poświadczonej deklaracji wydatków zgodnie z art. 20 ust. 1. Niewykorzystane kwoty są zwracane Komisji.

2. Wkład finansowy, o którym mowa w ust. 1 niniejszego artykułu, jest realizowany w ramach zarządzania dzielonego zgodnie z art. 63 rozporządzenia finansowego.
3. Szczegółowe zasady techniczne dotyczące finansowania określa Komisja w decyzji w sprawie przyznania wkładu finansowego, o której mowa w art. 15 ust. 2.
4. Podczas przeprowadzania instrumentów ujętych w skoordynowanym pakiecie zainteresowane państwo członkowskie może przedłożyć Komisji wniosek dotyczący zmiany działań przez dodanie innych instrumentów kwalifikowalnych wymienionych w art. 7 ust. 2 lit. a) i b), pod warunkiem że zmiany te są należycie uzasadnione i łączna kwota nie przekracza wkładu finansowego, o którym mowa w art. 15 ust. 2. Komisja ocenia zaproponowane zmiany i, jeżeli wyraża na nie zgodę, wprowadza stosowne zmiany do decyzji w sprawie przyznania wkładu finansowego.
5. Zainteresowane państwo członkowskie może dokonać realokacji kwot między pozycjami budżetowymi określonymi w decyzji w sprawie przyznania wkładu finansowego zgodnie z art. 15 ust. 2. Jeżeli taka realokacja powoduje zwiększenie środków o więcej niż 20 % w przypadku co najmniej jednej z określonych pozycji, państwo członkowskie informuje o tym Komisję z wyprzedzeniem.

Artykuł 18

Stosowanie euro

Kwoty, o których mowa we wnioskach, decyzjach w sprawie przyznania wkładów finansowych i sprawozdaniach na podstawie niniejszego rozporządzenia, a także w innych związanych z nimi dokumentach wyrażane są w euro.

Artykuł 19

Wskaźniki

1. Wskaźniki na potrzeby sprawozdawczości dotyczącej postępów EFG w realizacji celów określonych w art. 2 zawarto w załączniku II. Dane osobowe dotyczące tych wskaźników gromadzone są na podstawie niniejszego rozporządzenia oraz wyłącznie do celów określonych w niniejszym rozporządzeniu. Dane te przetwarzane są zgodnie z rozporządzeniem Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) nr 2016/679¹.
2. System sprawozdawczości dotyczącej wykonania zapewnia efektywne, skuteczne i terminowe gromadzenie danych na potrzeby monitorowania wdrażania i rezultatów EFG.

W tym celu na państwa członkowskie nakłada się proporcjonalne wymagania dotyczące sprawozdawczości.

¹ Rozporządzenie Parlamentu Europejskiego i Rady (UE) 2016/679 z dnia 27 kwietnia 2016 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w związku z przetwarzaniem danych osobowych i w sprawie swobodnego przepływu takich danych oraz uchylenia dyrektywy 95/46/WE (ogólne rozporządzenie o ochronie danych) (Dz.U. L 119 z 4.5.2016, s. 1).

Artykuł 20

Sprawozdanie końcowe oraz zamknięcie

1. Nie później niż na koniec siódmego miesiąca po zakończeniu okresu realizacji zainteresowane państwo członkowskie przedstawia Komisji sprawozdanie końcowe dotyczące realizacji odpowiedniego wkładu finansowego, zawierające następujące informacje:
 - a) rodzaj instrumentów i rezultaty, wyjaśnienie wyzwań, zdobytych doświadczeń, synergii i komplementarności z innymi funduszami unijnymi, w szczególności EFS+, oraz wskazanie, w miarę możliwości, komplementarności instrumentów z instrumentami finansowanymi w ramach innych programów unijnych lub krajowych zgodnie z unijnymi ramami jakości na rzecz przewidywania zmian i restrukturyzacji;
 - b) nazwy organów, które zrealizowały skoordynowany pakiet w danym państwie członkowskim;
 - c) wskaźniki określone w załączniku II pkt 1 i 2;
 - d) czy w ciągu ostatnich pięciu lat przedsiębiorstwo dokonujące zwolnień, z wyjątkiem mikroprzedsiębiorstwa lub MŚP, było beneficjentem pomocy państwa lub wcześniejszego finansowania z unijnych funduszy spójności lub strukturalnych; oraz
 - e) deklarację uzasadniającą wydatki.

2. Nie później niż sześć miesięcy po otrzymaniu przez Komisję wszystkich informacji wymaganych na podstawie ust. 1 niniejszego artykułu Komisja zamyka wkład finansowy z EFG, określając jego ostateczną kwotę oraz ewentualne saldo należne od zainteresowanego państwa członkowskiego zgodnie z art. 24.

Artykuł 21

Sprawozdanie dwuletnie

1. Do dnia 1 sierpnia 2021 r., a następnie co dwa lata Komisja przedkłada Parlamentowi Europejskiemu i Radzie kompleksowe sprawozdanie ilościowe i jakościowe z działalności w ramach niniejszego rozporządzenia oraz rozporządzenia (UE) nr 1309/2013 w poprzednich dwóch latach. Sprawozdanie koncentruje się głównie na rezultatach osiągniętych przez EFG i zawiera w szczególności informacje dotyczące złożonych wniosków, czasu ich rozpatrywania, przyjętych decyzji, finansowanych instrumentów, w tym statystyk dotyczących wskaźników określonych w załączniku II, komplementarności takich instrumentów z instrumentami finansowanymi z innych funduszy unijnych, w szczególności z EFS +, oraz informacje dotyczące zamknięcia przyznanych wkładów finansowych. Sprawozdanie to dokumentuje przypadki wniosków, które zostały odrzucone ze względu na niekwalifikowalność lub w przypadku których zmniejszono kwotę ze względu na niewystarczające środki.
2. Sprawozdanie jest przedkładane również do wiadomości Trybunałowi Obrachunkowemu, Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu, Komitetowi Regionów oraz partnerom społecznym.

Artykuł 22

Ewaluacje

1. Z inicjatywy własnej i w ścisłej współpracy z państwami członkowskimi Komisja przeprowadza:
 - a) ewaluację śródkresową – do dnia 30 czerwca 2025 r.; oraz
 - b) ewaluację retrospektywną – do dnia 31 grudnia 2029 r.
2. Wyniki ewaluacji, o których mowa w ust. 1, przedkładane są do wiadomości Parlamentowi Europejskiemu, Radzie, Trybunałowi Obrachunkowemu, Europejskiemu Komitetowi Ekonomiczno-Społecznemu, Komitetowi Regionów i partnerom społecznym. Przy opracowywaniu nowych programów w dziedzinie zatrudnienia i spraw społecznych lub rozwijaniu istniejących programów należy wziąć pod uwagę zalecenia wynikające z tych ewaluacji.
3. Ewaluacje, o których mowa w ust. 1, obejmują odpowiednie statystyki dotyczące wkładów finansowych, w podziale na sektory i państwa członkowskie.

4. Ankietę dla beneficjentów rozpoczyna się w szóstym miesiącu po zakończeniu każdego okresu realizacji. Ankieta dla beneficjentów powinna być otwarta dla uczestników przez co najmniej cztery tygodnie. Państwa członkowskie przekazują ankietę dla beneficjentów beneficjentom, wysyłają co najmniej jedno przypomnienie i informują Komisję o przekazaniu i wysłaniu przypomnienia. Odpowiedzi na ankietę dla beneficjentów są gromadzone i analizowane przez Komisję w celu wykorzystania w przyszłych ewaluacjach.
5. Ankiety dla beneficjentów wykorzystuje się do gromadzenia danych na temat postrzeganej zmiany w zakresie szans beneficjentów na zatrudnienie, a w przypadku beneficjentów, którzy już znaleźli zatrudnienie – danych na temat jakości znalezionej zatrudnienia, takich jak zmiany dotyczące czasu pracy, rodzaju umowy o pracę lub stosunku pracy (pełny lub niepełny wymiar czasu pracy; umowa na czas określony lub nieokreślony), poziomu odpowiedzialności lub zmiany poziomu wynagrodzenia w porównaniu z poprzednim zatrudnieniem oraz sektora, w którym dana osoba znalazła zatrudnienie. Informacje te są przedstawiane w podziale na płeć, grupę wiekową, poziom wykształcenia i poziom doświadczenia zawodowego.
6. W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego artykułu Komisja przyjmuje akt wykonawczy określający, kiedy i w jaki sposób ma zostać przeprowadzona ankieta dla beneficjentów oraz wzór, jaki należy stosować,.

Ten akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 26 ust. 2.

Artykuł 23
Zarządzanie i kontrola finansowa

1. Bez uszczerbku dla odpowiedzialności Komisji za wykonanie budżetu ogólnego Unii państwa członkowskie przyjmują odpowiedzialność za zarządzanie instrumentami wspieranymi z EFG i ich kontrolę finansową. Podejmują one co najmniej następujące kroki:
 - a) weryfikowanie, czy rozwiązania w zakresie zarządzania i kontroli zostały ustanowione i są wdrażane w sposób zapewniający efektywne i prawidłowe wykorzystywanie środków finansowych Unii, zgodnie z zasadą należytego zarządzania finansami;
 - b) zapewnienie, by dostarczanie danych na potrzeby monitorowania było obowiązkowym wymogiem w umowach z organami realizującymi skoordynowane pakiety;
 - c) weryfikowanie, czy finansowane instrumenty zostały właściwie przeprowadzone;
 - d) zapewnienie, by finansowane wydatki były oparte na weryfikowalnych dokumentach potwierdzających, a także by były zgodne z prawem i prawidłowe;

- e) zapobieganie nieprawidłowościom, w tym nadużyciom finansowym, ich wykrywanie i korygowanie oraz odzyskiwanie nienależnie wypłaconych kwot wraz z odsetkami za zwłokę, w stosownych przypadkach.

Państwa członkowskie zgłaszają Komisji nieprawidłowości, w tym nadużycia finansowe, o których mowa w akapicie pierwszym lit. e).

2. Państwa członkowskie zapewniają zgodność z prawem i prawidłowość wydatków ujętych w zestawieniach wydatków przedkładanych Komisji i podejmują wszystkie niezbędne działania mające na celu zapobieganie nieprawidłowościom, w tym nadużyciom finansowym, oraz ich wykrywanie i korygowanie, a także ich zgłaszanie. Działania takie obejmują gromadzenie informacji na temat rzeczywistych beneficjentów odbiorców finansowania zgodnie z załącznikiem XVII do rozporządzenia w sprawie wspólnych przepisów na lata 2021-2027. Przepisy dotyczące gromadzenia i przetwarzania takich danych muszą być zgodne z mającymi zastosowanie przepisami o ochronie danych. Komisja, OLAF i Trybunał Obrachunkowy mają niezbędny dostęp do tych informacji.
3. Do celów art. 63 ust. 3 rozporządzenia finansowego państwa członkowskie wyznaczają organy odpowiedzialne za zarządzanie instrumentami wspieranymi z EFG oraz kontrolę nad nimi. Przedkładając sprawozdanie końcowe, o którym mowa w art. 20 ust. 1 niniejszego rozporządzenia, organy te przekazują Komisji informacje określone w art. 63 ust. 5, 6 i 7 rozporządzenia finansowego dotyczące realizacji wkładu finansowego.

W przypadku gdy organy wyznaczone zgodnie z rozporządzeniem (UE) nr 1309/2013 przedstawiły wystarczające gwarancje, że płatności są zgodne z prawem, prawidłowe i właściwie zaksięgowane, zainteresowane państwo członkowskie może powiadomić Komisję o zatwierdzeniu tych organów na mocy niniejszego rozporządzenia. Dokonując takiego powiadomienia zainteresowane państwo członkowskie wskazuje, które organy zostały zatwierdzone, i ich funkcje.

4. Państwa członkowskie dokonują wymaganych korekt finansowych w przypadku stwierdzenia nieprawidłowości. Korekty dokonane przez państwa członkowskie polegają na anulowaniu całości lub części wkładu finansowego. Państwa członkowskie odzyskują kwoty nienależnie wypłacone w wyniku wykrytej nieprawidłowości i zwracają te kwoty Komisji. Jeżeli w wyznaczonym terminie kwota nie zostanie zwrócona przez dane państwo członkowskie, należne są odsetki za zwłokę.
5. Ponosząc odpowiedzialność za wykonanie budżetu ogólnego Unii, Komisja podejmuje wszelkie kroki niezbędne do zweryfikowania, czy finansowane działania przeprowadzane są zgodnie z zasadą należytego zarządzania finansami. Obowiązkiem zainteresowanego państwa członkowskiego jest zapewnienie sprawnie funkcjonujących systemów zarządzania i kontroli. Komisja upewnia się, że takie systemy zostały wprowadzone.

W tym celu, bez uszczerbku dla uprawnień Trybunału Obrachunkowego lub kontroli przeprowadzanych przez państwa członkowskie zgodnie z krajowymi przepisami ustawowymi, wykonawczymi i administracyjnymi, urzędnicy lub inni pracownicy Komisji mogą przeprowadzać kontrole na miejscu, w tym kontrole wrywkowe, instrumentów finansowanych z EFG, po powiadomieniu z minimalnym wyprzedzeniem 12 dni roboczych. W celu otrzymania wszelkiej niezbędnej pomocy Komisja powiadamia z wyprzedzeniem zainteresowane państwo członkowskie. W takich kontrolach mogą uczestniczyć urzędnicy lub inni pracownicy zainteresowanego państwa członkowskiego.

6. Komisja jest uprawniona do przyjmowania aktów delegowanych zgodnie z art. 25 w celu uzupełnienia ust. 1 lit. e) niniejszego artykułu poprzez określenie kryteriów stosowanych do stwierdzania przypadków nieprawidłowości podlegających zgłoszeniu oraz danych, które mają zostać dostarczone.
7. W celu zapewnienia jednolitych warunków wykonywania niniejszego artykułu Komisja przyjmuje akt wykonawczy określający format stosowany do zgłaszania nieprawidłowości.

Ten akt wykonawczy przyjmuje się zgodnie z procedurą doradczą, o której mowa w art. 26 ust. 2.
8. Państwa członkowskie zapewniają, by wszystkie dokumenty potwierdzające dotyczące poniesionych wydatków były dostępne dla Komisji i Trybunału Obrachunkowego przez okres trzech lat po zamknięciu wkładów finansowych otrzymanych z EFG.

Artykuł 24
Odzyskanie wkładu finansowego

1. W przypadkach gdy rzeczywiste koszty skoordynowanego pakietu są niższe niż kwota wkładu finansowego zgodnie z art. 15, Komisja odzyskuje odpowiednią kwotę po umożliwieniu zainteresowanemu państwu członkowskiemu przedstawienia swoich uwag.
2. Jeżeli po dokonaniu niezbędnych weryfikacji Komisja stwierdza, że państwo członkowskie nie wypełniło obowiązków określonych w decyzji w sprawie przyznania wkładu finansowego lub nie wypełnia obowiązków określonych w art. 23 ust. 1, daje zainteresowanemu państwu członkowskiemu możliwość przedstawienia swoich uwag.

Jeżeli nie osiągnięto porozumienia Komisja przyjmuje w terminie 12 miesięcy od otrzymania uwag od państwa członkowskiego decyzję w celu dokonania niezbędnych korekt finansowych w drodze anulowania całości lub części wkładu finansowego z EFG na przedmiotowy instrument.

Zainteresowane państwo członkowskie odzyskuje kwoty nienależnie wypłacone w wyniku wykrytej nieprawidłowości, a jeżeli w wyznaczonym terminie kwota nie zostanie zwrócona przez to państwo członkowskie, należne są odsetki za zwłokę.

Artykuł 25

Wykonywanie przekazanych uprawnień

1. Powierzenie Komisji uprawnień do przyjmowania aktów delegowanych podlega warunkom określonym w niniejszym artykule.
2. Uprawnienia do przyjmowania aktów delegowanych, o których mowa w art. 23 ust. 6, powierza się Komisji na okres obowiązywania EFG.
3. Przekazanie uprawnień, o którym mowa w art. 23 ust. 6, może zostać w dowolnym momencie odwołane przez Parlament Europejski lub przez Radę. Decyzja o odwołaniu kończy przekazanie określonych w niej uprawnień. Decyzja o odwołaniu staje się skuteczna następnego dnia po jej opublikowaniu w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej* lub w późniejszym terminie określonym w tej decyzji. Nie wpływa ona na ważność już obowiązujących aktów delegowanych.
4. Przed przyjęciem aktu delegowanego Komisja konsultuje się z ekspertami wyznaczonymi przez każde państwo członkowskie zgodnie z zasadami określonymi w Porozumieniu międzyinstytucjonalnym z dnia 13 kwietnia 2016 r. w sprawie lepszego stanowienia prawa.
5. Niezwłocznie po przyjęciu aktu delegowanego Komisja przekazuje go równocześnie Parlamentowi Europejskiemu i Radzie.

6. Akt delegowany przyjęty na podstawie art. 23 ust. 6 wchodzi w życie tylko wówczas, gdy ani Parlament Europejski, ani Rada nie wyraziły sprzeciwu w terminie dwóch miesięcy od przekazania tego aktu Parlamentowi Europejskiemu i Radzie, lub gdy, przed upływem tego terminu, zarówno Parlament Europejski, jak i Rada poinformowały Komisję, że nie wniosą sprzeciwu. Termin ten przedłuża się o dwa miesiące z inicjatywy Parlamentu Europejskiego lub Rady.

Artykuł 26

Procedura komitetowa

1. Komisję wspomaga komitet. Komitet ten jest komitetem w rozumieniu rozporządzenia (UE) nr 182/2011.
2. W przypadku odesłania do niniejszego ustępu stosuje się art. 4 rozporządzenia (UE) nr 182/2011.

Artykuł 27

Uchylenie

1. Rozporządzenie (UE) nr 1309/2013 traci moc ze skutkiem od dnia 1 stycznia 2021 r.

2. Niezależnie od ust. 1 niniejszego artykułu, art. 20 ust. 1 lit. b) rozporządzenia (UE) nr 1309/2013 stosuje się nadal do czasu przeprowadzenia oceny *ex post*, o której mowa w tej literze.

Artykuł 28

Przepisy przejściowe

1. Niniejsze rozporządzenie nie ma wpływu na kontynuację ani modyfikację działań rozpoczętych na podstawie rozporządzenia (UE) nr 1309/2013, które nadal stosuje się do tych działań aż do ich zamknięcia.
2. Z puli środków finansowych przeznaczonych na EFG pokrywane mogą być również wydatki na pomoc techniczną niezbędne w celu zapewnienia przejścia między EFG a środkami przyjętymi na podstawie rozporządzenia (UE) nr 1309/2013.
3. W razie potrzeby w budżecie Unii obejmującym okres po roku 2027 mogą zostać zapisane środki na pokrycie instrumentów kwalifikowalnych przewidzianych w art. 7 ust. 1 i 5, aby umożliwić zarządzanie działaniami, które nie zostaną zakończone do dnia 31 grudnia 2027 r.

Artykuł 29
Wejście w życie

Niniejsze rozporządzenie wchodzi w życie z dniem jego opublikowania w *Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej*.

Niniejsze rozporządzenie stosuje się od dnia 1 stycznia 2021 r., z wyjątkiem art. 15, który stosuje się od dnia ... [dzień wejścia w życie niniejszego rozporządzenia].

Niniejsze rozporządzenie wiąże w całości i jest bezpośrednio stosowane we wszystkich państwach członkowskich.

Sporządzono w ...

W imieniu Parlamentu Europejskiego
Przewodniczący

W imieniu Rady
Przewodniczący

ZAŁĄCZNIK I

KOMUNIKACJA I EKSPONOWANIE

Licencja, o której mowa w art. 12 ust. 3 akapit drugi, przyznaje Unii co najmniej następujące prawa:

- 1) korzystanie wewnętrzne, mianowicie prawo do zwielokrotniania i kopiowania materiałów związanych z komunikacją i eksponowaniem oraz udostępniania ich instytucjom i agencjom Unii i państw członkowskich oraz ich personelowi;
 - 2) zwielokrotnianie materiałów związanych z komunikacją i eksponowaniem za pomocą wszelkich środków i we wszelkich formach, w całości lub w części;
 - 3) podawanie do publicznej wiadomości materiałów związanych z komunikacją i eksponowaniem przy wykorzystaniu wszelkich środków komunikacji;
 - 4) publiczna dystrybucja materiałów związanych z komunikacją i eksponowaniem (lub ich kopii) we wszelkich formach;
 - 5) przechowywanie i archiwizowanie materiałów związanych z komunikacją i eksponowaniem;
 - 6) udzielanie osobom trzecim sublicencji na prawa do materiałów związanych z komunikacją i eksponowaniem.
-

ZAŁĄCZNIK II

WSPÓLNE WSKAŹNIKI PRODUKTU I REZULTATU DOTYCZĄCE WNIOSKÓW EFG (o których mowa w art. 19 ust. 1, art. 20 ust. 1 lit. c oraz art. 21 ust. 1)

Wszystkie dane osobowe¹ przedstawiane są w podziale na płeć (kobieta, mężczyzna, osoba niebinarna²)³.

- 1) Wspólne wskaźniki produktu dotyczące beneficjentów
 - a) bezrobotni*;
 - b) osoby bierne zawodowo*;
 - c) osoby pracujące*;
 - d) osoby prowadzące działalność na własny rachunek*;
 - e) osoby poniżej 30 roku życia*;
 - f) osoby powyżej 54 roku życia*;

¹ Instytucje zarządzające mają ustanowić system, który rejestruje i przechowuje dane indywidualnych uczestników w skomputeryzowanej formie. Rozwiązania dotyczące przetwarzania danych obowiązujące w państwach członkowskich mają być zgodne z rozporządzeniem (UE) 2016/679, w szczególności z jego art. 4, 6 i 9.

² Zgodnie z ustawodawstwem krajowym.

³ Dane przekazane w związku ze wskaźnikami oznaczonymi gwiazdką (*) są danymi osobowymi zgodnie z art. 4 ust. 1 rozporządzenia (UE) 2016/679. Ich przetwarzanie jest niezbędne do wypełnienia obowiązku prawnego ciążącego na administratorze (art. 6 ust. 1 lit. c) rozporządzenia (UE) 2016/679.

- g) osoby z wykształceniem średnim I stopnia lub niższym (ISCED 0-2)*;
- h) osoby z wykształceniem średnim II stopnia (ISCED 3) lub pomaturalnym (ISCED 4)*;
- i) osoby z wykształceniem wyższym (ISCED 5-8)*.

Łączną liczbę beneficjentów oblicza się automatycznie na podstawie wspólnych wskaźników produktu związanych ze statusem zatrudnienia¹.

2) Wspólne długoterminowe wskaźniki rezultatu dotyczące beneficjentów:

- a) odsetek beneficjentów EFG, którzy są zatrudnieni lub prowadzą działalność na własny rachunek, sześć miesięcy po zakończeniu okresu realizacji*;
- b) wartość procentowa beneficjentów EFG, którzy uzyskali kwalifikacje najpóźniej sześć miesięcy po zakończeniu okresu realizacji*;
- c) wartość procentowa beneficjentów EFG, którzy biorą udział w kształceniu lub szkoleniu sześć miesięcy po zakończeniu okresu realizacji*.

Dane te obejmują obliczoną łączną liczbę beneficjentów zgłoszoną w ramach wspólnych wskaźników produktu określonych w pkt 1. Wartości procentowe muszą więc również odnosić się do tej obliczonej łącznej liczby.

¹ Bezrobotni, osoby bierne zawodowo, zatrudnieni, osoby prowadzące działalność na własny rachunek.